

tillige med den tidligere Koncession. De tidligere Koncessioner har alle været offentliggjorte, den nuværende vil ogsaa blive offentliggjort i „Meddelelser fra Grønland“, og jeg antager ogsaa, at Finansudvalget vil meddele Ordlyden deraf. (*Bramsen*: Den er offentliggjort i et Bilag). Nu er den altsaa offentliggjort. Det ærede Medlem vil deraf se, at Koncessionsafgiften er forhøjet til det femdobbelte, ja lidt derover, hvis Produktionsmængden bliver mere end en vis Mængde, og at der i øvrigt er truffet en Række Foranstaltninger til ved Koncessionstidens Udløb at sikre Statens Stilling overfor denne Minedrift. Jeg haaber, de Meddelelser, der er givne, vil tilfredsstille det ærede Medlem.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg tilstaar, det er med nogen Forbavelse, at jeg har set den Højtidelighed, hvortil en paradoksal Bemærkning af et Medlem af det andet Ting har givet Anledning. Efter den Maade, hvorpaa Diskussionen nu til sidst blev ført, først begyndt af den ærede Ordfører for Højre og dernæst ført videre af det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Juel), synes det næsten, som om man tænker sig at tage denne Bemærkning som Udgangspunkt for en almindelig Diskussion om Danmarks militærpolitiske Stilling og vort Forsvar i det hele. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds tog Sagen med megen Iver. Det ærede Medlem afgav en næsten i profetisk Stil formet Erklæring om, at saa længe Jorden stod, vilde Krig ikke aflade. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke har samme Opfattelse. Det er min Forhaabning, at denne triste Spaadom ikke skal komme til at slaa til. Men jeg antager, at Diskussionen mellem os om dette Problem vil vise sig at være af ganske ørkesløs Karakter. Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om min Opfattelse af Militærvæsenet i Danmark i det hele taget. Jeg kan ikke anerkende den Maade, hvorpaa det ærede Medlem gengav min Opfattelse i sine korte Bemærkninger. Det kunde naturligvis heller ikke forlanges, at saadanne korte Bemærkninger skulde blot nogenlunde udtømmende gengive den. Men da mine Anskuelser paa dette Omraade er overmaade velkendte, behøver jeg vel heller ikke her at udvikle disse. Dernæst sagde imidlertid det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, at jeg som Minister bestræbte mig for at gøre al den Skade, jeg kunde, og i saa stort Omfang som muligt at undergrave Hær og Flaade. Denne

Opfattelse maa jeg betegne som ganske uberettiget. Den Gang jeg overtog Forsvarsministeriet, stillede der mig en ganske bestemt Opgave, paabudt af hele den almindelige politiske Situation. Denne Opgave var at administrere de bestaaende Love, idet der var fuld Enighed om ikke at rejse den almindelige Strid om vort Militærvæsens Ordning nu. Altsaa, min Opgave var denne at administrere efter de bestaaende Love, og dette har jeg i den følgende Tid gjort fuldt ud. Ved Begyndelsen af Finanslovsforslagsbehandlingen i det andet Ting, da jeg havde Lejlighed til at udtale mig om disse Spørgsmaal, udtalte jeg, at jeg vilde for mit Vedkommende overfor Folketing og Rigsdag i det hele sørge for, at de Bevillinger, som naturligt knyttede sig til de bestaaende Love uden Overdrivelse i den ene eller den anden Retning, uden noget Forsøg paa en kunstig Fortolkning deraf, afholdtes. Det forekommer mig, saa vidt jeg selv kan se, at jeg i den følgende Tid har handlet i Overensstemmelse med den Udtalelse, jeg da fremsatte. Jeg kan dertil føje, at dette er i Folketinget i Virkeligheden blevet anerkendt fra alle Sider for Finanslovsforslagets Vedkommende, hvor der har været Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal. De Ændringsforslag, jeg har stillet til Finanslovsforslaget paa det militære Omraade, har alle fundet Tilslutning fra alle Partier, og der er ikke rejst derfra afvigende Krav; der er ikke rejst nogen Paastand om, at jeg ikke fuldt ud skulde have handlet overensstemmende med den almindelige Erklæring, jeg i saa Henseende afgav ved Forhandlingens Begyndelse. Men heller ikke under Debatten i dette Ting er der anført noget som helst Eksempel paa noget andet, og jeg ser et Vidnesbyrd om, at man heller intet saadant kunde anføre, deri, at man har taget et Udgangspunkt for den Kritik, man ønskede at fremsætte, i en lille Forandring paa en anden Ministers Budget og dertil føjet en Diskussion om, hvorvidt Ministeriet i det andet Ting har taget tilstrækkelig Afstand fra den paradoksale Bemærkning, jeg allerede har omtalt. Jeg formener, at der er taget tilstrækkelig Afstand derfra. Det, at et Medlem i al Almindelighed fremsætter en saadan Paastand som, at Søfficererne ikke har Evne til at føre Skib, ikke kan sejle, eller hvad det var, forekommer mig ikke at være Grund til med stor Højtidelighed at kaste sig ind i en, om jeg saa maa sige, saglig Diskussion om dette Spørgsmaal. Det hænder ikke helt